

τὰ δύο ὅτα μου, καὶ βοήθησον αὐτὰ γὰρ ἀκούωσι τὴν μητέρα μου καλοῦσάν με. Εὐλόγησον τὰ δύο χεῖλη μου, καὶ κάμε τα νὰ δμιλῶσιν εδγενῶς καὶ εἰλιγρίνῶς. Εὐλόγησον τὰς δύο χεῖράς μου καὶ κάμε τας ἀγαθάς, ὡστε νὰ μὴ ἐγγίζωσιν δὲ, τι δὲν πρέπει. Εὐλόγησον τοὺς δύο πόδας μου, καὶ κάμε αὐτὸς νὰ πηγαίνωσιν δπου πρέπει. Εὐλόγησον τὴν χαρδίαν μου, καὶ κάμε την νὰ ἀγαπᾷ τὸν Ἰησοῦν, τὸν πατέρα μου, τὴν μητέρα μου, καὶ τὸν Γεώργιον καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Εὐδόκησον δὲ ὡστε νὰ μὴ μὲ κυριεύσῃ ποτὲ ἡ ἀμαρτία—ποτὲ, ποτέ. Χάριτι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦν Χριστοῦ. Ἀμήν.»

Κάρμουσι καλὰ νὰ μιμηθῶσι τὴν μικρὸν Μαρίαν· δλαι αἱ μικραί μας ἀναγνώστριαι καὶ τότε, δταν μεγαλώσωσι θὰ γείνωσι καλαὶ καὶ ὠφέλιμα γυναῖκες.

ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΠΟΜΠΗ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾶ τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν νύμφην ἐπιστρέφοντας ἐκ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς συνοδείας των. «Ἔχει δὲ πολλὴν τὴν δυοιότητα μὲ τὴν παρὰ τοῖς ἡμετέροις χωρικοῖς ὑπάρχουσαν συνήθειαν εἰς δμοίας περιστάσεις.

ΘΥΣΜΟΣΟΦΙΑ ΚΥΝΩΝ.

Οἱ κῦνες ἐν γένει εἶναι γνωστοὶ διὰ τὴν νοημοσύνην των· τυὲς δμως τούτων εἶναι κατ' ἔξοχὴν ἔξυπνοι. Κόων τις ἐν Κίνα ἡδύνατο γὰρ διακρίνη πᾶν πρᾶγμα, τὸ δποῖον ἀνῆκεν εἰς τὸν κύριόν του· ἡδύνατο γὰρ ἀνεύρη μίαν δραχμὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν κύριόν του, δὲν καὶ ἀνεμιγνύετο μὲ μίαν χειρὶδαν ἀλλων ἀργυρῶν δραχμῶν. Συνείθεται νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ νὰ ἐκτελῇ ἄλλας μικρὰς ὑπηρεσίας. Ἐγνώριζε τὴν ὥραν καθ' ἥν διορίσθη τοῦ συνείθεται νὰ ἐγείρηται τῆς κλίνης, καὶ δταν συνέβαινε νὰ κοιμηθῇ περισσότερον τοῦ δέοντος, εἰσήρ-

χετο εἰς τὴν κρεβῆτακάμαραν, ἔσυρε τὰ σκεπάσματα, καὶ ἐγαύγιζεν ἔως οὗ διορίσθη τοῦ ἔσηκώνετο.

«Ἐτι περιεργότερά εἶναι ἡ ἱστορία ἐνὸς κυνὸς τῆς Νέας Γῆς. Οὗτος συνείθεται καθ' ἔκαστην γὰρ διακολυμβῆ ἔνα ποταμὸν, νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, νὰ λαμβάνῃ τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ κυρίου του, καὶ γὰρ τὰς φέρῃ εἰς αὐτὸν, διαπερῶν ἐκ νέου τὸν αὐτὸν ποταμόν!»

«Ἄγγλος τις κύριος εἶχε κύνα, διὰ τοῦ δποῖον ἐστελλεν ἐφημερίδας καὶ γράμματα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, τὸ δποῖον ἀπεῖχεν ἀπὸ τῆς κατοικίας του 20 μίλια· εἶχε δὲ κατασκευάσει εἰδος δισακκίου, τὸ δποῖον ἔδενεν ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ κυνὸς, καὶ οὗτος ἔξετέλει τακτικῶς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπῆρξιαν. Ὁσάκις ἀπῆκτα καθ' ὅδον τιγά, τοῦ δποῖον ἡ φυσιογνωμία δὲν τοῦ ἤρεσεν, ἔξηρχετο τῆς ὁδοῦ καὶ διὰ τῶν ἀγρῶν ἀπέφευγε τὴν πλησίασιν του. Ὁ κύων οὗτος ταξιδεύων ποτὲ μετὰ τοῦ κυρίου του ἐφάνη περὶ τὴν μεσημβρίαν περιποιητικώτερος καὶ φιλοσογύτερος τοῦ δέοντος—ἐτρίβετο εἰς τὸν πόδας τοῦ κυρίου του, ἔγλυφε τὰς χεῖράς του καὶ τὸν ἔθεωρει μὲ τόσην τρυφερότητα, ὡσεὶ τὸν ἔκαμε γὰρ διποτεύσῃ δτι κατὶ νέον ὅτι ἔτρεχε· καὶ τῷ δὲντι δὲ μετ' ὀλίγον δι κύων κατεκλιθή ὑπό τιγά θάμγον καὶ ἔξεπνευσεν ἐν ἡσυχίᾳ.

«Ἐτερος κύων, δστις ἀνῆκεν εἰς ἔνα διανομέα μιᾶς ἐφημερίδος, ἔδοήθει τὸν κύριόν του, διανέμων τακτικῶς πᾶσαν ἡμέραν πολλὰ φύλλα εἰς τοὺς συνδρομῆτας τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης· τὸ περίεργον δὲ ἦτο, δτι καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κυρίου τα ἔξεπλήρω τὸ χρέος αὐτοῦ, διανέμων ἐφημερίδας, καὶ οὗτως ἔξοικον μῶν τὰς ἀνάγκας τῆς ἀδυνάτου οἰκογενείας τοῦ πτωχοῦ κυρίου του!

Χωρικός τις εἶχε κύνα τιγά, δστις τακτικῶς πᾶσαν ἡμέραν ἐπήκανε εἰς τὸ μέρος δπου ἔμελλε νὰ περάσῃ ταχυδρόμος, καὶ παραλαμβάνων τὰς ἐπιστολὰς καὶ τὰς ἐφημερίδας τοῦ κυρίου του τὰς ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν.

ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΟΝ ΚΟΡΑΣΙΟΝ.

Τι κάμνεις ἀγάπη μου, — ἡρώσησον ἡ μάμη της ἐν κοράσιον, τὸ δποῖον περιεπάτει ἀκροποδητὴ εἰς τὴν αἴθουσαν. «Προσπαθῶ νὰ βαδίζω ἡδύχως», — ἀπεκρίθη χαμηλῇ τῇ φωνῇ, — «διότι ἡ μάτηρ μου ἔχει πονοκέφαλον, καὶ ἡ ἐλαχίστη ταραχὴ, — λέγει, δτι τὴν χειροτερεύει.»